

TIELT-WINGE, IN HET SPOOR VAN DE SEIZOENSWERKER



PRAKTISCH

START

Huize Hageland
Oudepastoriestraat 22
3390 Tielt-Winge

AFSTAND

wandellus +/- 8 km

TOEGANKELIJKHEID

niet geschikt voor rolstoelen
en buggy's

LEGENDE

-  startplaats
-  Walenbos
-  oude tramroute
-  Vlooybergtoeren
-  holle wegen

TIELT-WINGE, IN HET SPOOR VAN DE SEIZOENSWERKER

Je ontdekt hoe seizoensarbeiders naar hun werk trokken. Door holle wegen en in een prachtig landschap stap je via het Walenbos naar de vallei van de Tieltse Motte. Onderweg passeer je de iconische Vlooybergstoren.



Op pad doorheen het Walenbos

WALENBOS

Walenbos is uitgestrekt, wild, nat en onherbergzaam. Een must voor elke liefhebber van ongerepte natuur! Het domein is 500ha groot. Het behoorde tot de jaren 70 toe aan privé-eigenaars. Sinds 1989 is het een Vlaams natuurreservaat.

Je komt verscheidene bostypes tegen waaronder uitgestrekte en bijna ontoegankelijke elzenbroekbossen met veenmostapijten en natte zones met fraai bloeiende soorten als dotterbloem en waterviolier. Er zijn heel wat open plekken waar orchideeën en zeldzame plantensoorten zoals het moerasviooltje, blauwe knoop en de stekelbrem het landschap kleur geven. Het reservaat is een topgebied voor zeldzame vlindersoorten als de kleine ijsvogelvlinder en de keizersmantel. Veel kans dat je op je verkenningstocht oog in oog staat met een ree, roofvogel, zwarte specht, hazelworm, houtsnip of een van de vele andere diersoorten die dit bos rijk is.



© Stefan Smets

Winterse holle weg

HOLLE WEGEN

Holle wegen kunnen enkel ontstaan in een **heuvelachtige streek** met voldoende hoogteverschillen zodat het afstromend regenwater genoeg kracht krijgt om grond mee af te voeren en zich zo te kunnen insnijden in het landschap. Een **geschikte bodem** is noodzakelijk zodat die niet te snel afbrokkelt. Leem en zandleem, net als ijzerzandsteen typeren het Hageland. Holle wegen komen voor in streken met een sterk **landbouwverleden**. Door de groeiende bevolking ontgonnen de boeren steeds meer stukken land en werden nieuwe paden gevormd. Sommige holle wegen dateren zelfs uit de Romeinse tijd en maken deel uit van ons **cultureel erfgoed**. Maar holle wegen hebben ook een belangrijke **natuurwaarde**. Door hun eigen microklimaat en een geleidelijke overgang van lichtinval, vochtigheidsgraad en voedselrijkdom vind je er op korte afstanden verschillende vegetatietypes en diersoorten. Zo maken verschillende soorten wilde bijen een nest in de open plekken.



Oude tramzate

SEIZOENSWERKERS

Bij de onafhankelijkheid van België kregen vooral de opkomende industrie en de mijnbouw aandacht. Het Hageland bleef een vergeten gebied en kwam in een schemerzone terecht.

Goede verbindingswegen naar de industriegebieden waren er vanuit de kleine Hagelandse dorpjes niet. Heel wat inwoners waren genoodzaakt om zich als losse arbeidskracht op de grote boerderijen in Wallonië te verhuren. Deze seizoensarbeid bestond in functie van de bietenteelt, de graanoogst, de vlasoogst, de chicoreiteelt, de steenbakkerijen en vanaf de 20ste eeuw ook voor de conservenfabrieken.

Deze oude tramzate herinnert aan de tijd van de seizoensarbeiders. Dit was een deel van het traject dat de seizoenmannen volgden met de tram om te gaan werken.



© Stefan Smets

Vlooybergstoren in betere tijden

VLOOYBERGTOREN

De Vlooybergstoren is een uitkijktoren op de Vlooyberg, met zijn 80 meter een van de hoogste getuigenheuvels in het Hageland. Op heldere dagen heb je hier een uitzicht tot aan de koeltorens van Vilvoorde en de mijnschachten in Beringen.

De huidige toren werd gebouwd in 2013, nadat de vorige uitkijktoren, een houten constructie, het begeven had. De toren is 11,28 meter hoog, 20 meter lang, heeft 55 treden en weegt 13 ton. Hij is opgebouwd uit een geraamte van gegalvaniseerd staal en bekleed met cortenstaal dat hem zijn karakteristieke, roestbruine kleur verleent. Dit is een knipoog naar de ijzerzandsteen, kenmerkend voor onze streek. De zwevende constructie lijkt de wetten der zwaartekracht te tarten, maar ze rust op een sokkel van massief beton en blijft overeind dankzij twaalf kabels van wel 35 meter lang die in de Vlooyberg zijn verankerd.

Momenteel is de toren niet toegankelijk omdat vandalen hem enkele weken geleden in brand staken.

